

Bors Anna

Pillanat

Úgy emlékszem rád,
mint egyetlen pillanatra,
nem bűnös, nem is tiszta.
A beteg magához tér,
nem érti, hol van, majd
viccelődni kezd.
Mint mikor autó suhan
az ablak alatt, s a sötét
házon átvillan a fény.

Ősz

Nekibúsultak a fák a kertben,
rozsdabarna pompa kívül,
belül rothadás.
A fű még zöld,
mint bársonytakaró,
hívogat a rét,
de a föld hideg.

A fák egy nap megcsupaszkodnak,
a platánfa is az ablakom alatt,
de nem veszem észre,
mert felkészültem rá,
mintha mindig ilyen lett volna.

Kéne szülni még egy gyereket,
ne legyen egyedül, ha majd mi már,
úgy, mint az ősz, hozzuk,
majd elvisszük a színt.
Fiatal lesz még,
felkészületlen.